

det, vægrede sig derved. Der er altsaa til-
 lagt Politiet en Ret til at hæve en Forsam-
 ling, som afholdes under aaben Himmel. —
 Det tredje Afsnit af Paragrafen, der jo lige-
 ledes er kommen ind efter Forslag af Udval-
 gets Fleertal, have vi ønsket at supplere der-
 ved, at der efter Ordet „andre“ indsættes Or-
 det „offentlige“, saa at det kommer til at lyde
 „ved andre offentlige Forsamlinger“. Dette er
 ikke nogen Realitetsforandring; der tilsigtes kun
 derved tydeligt og bestemt at klare, hvad der er
 vor Mening. Vi have derimod ikke troet det
 rigtigt at foretage nogen anden Forandring i
 denne Paragraf, ibet den i den Form, den nu
 har, af Udvalgets Fleertal antages fuldstændig
 at udtrykke, hvad der har været Tanken med
 Hensyn til Politiets Myndighed i Forsamlinger
 under Tag, nemlig at Politiet i disse Forsam-
 linger, saalænge Forsamlingen bestaaer og ikke
 er hævet af den, der er dens Leder eller For-
 stander, Intet har at gjøre — affect fra Til-
 fælde, hvor der øves personlig Vold — uden
 efter Anmodning fra Forsamlingens Leder eller
 Bestyrer, og at dets Myndighed først kan ind-
 træde fra det Dieblik, en saadan Anmodning
 rettes til det, eller Forsamlingen af rette Ved-
 kommende hæves. — Den værende Rigsdags-
 mand for Ringssted (Müller) har tilligemed to
 andre Medlemmer af Udvalget søgt at ind-
 bringe det Forslag til § 13, som han bebudede
 her ved anden Behandling. Det er kommet
 frem, efterat Udvalget havde haft sit afsluttende
 Møde, men desuagtet troer jeg at kunne sige
 om det, at, saaledes som det staaer her, vil det
 ikke virkelig hde den Bestyttelse, som den værende
 Rigsdagsmand tilsigter. Det følger allerede
 nu af sig selv, at den, der anholdes, kan
 gennem vedkommende Politimand forlange de
 omhandlede Oplysninger; til at faae det fast be-
 høves ikke nogensomhest Tilspøielse i Loven.
 Det, der skulde gives, var en Forpligtelse for
 den Politibetjent, der anholder en Mand, til
 paa hans Forlangende at spørge Personer, som
 stod i Nærheden, om deres Navn og Bopæl,
 men vil man give denne Forpligtelse, saa støder
 man i samme Dieblik paa den Vanstelighe, at man
 ikke kan begrænse den, thi hvad vil det sige
 „med Hensyn til enkelte Personer?“ Hvor
 mange er det, hvor mange skal den paagjæl-

dende Anholdte kunne forlange Navnet medbeelt
 paa, skal det være af 2, 3 eller 10? Det er
 meget vanskeligt at sige, og som Følge deraf
 vil denne Tilspøining virkelig ikke faae nogen
 praktisk Betydning. Politibetjenten vil allerede
 nu, uden at en saadan Regel gives, føle sig
 stærkt opfordret til ved mange Leiligheder at
 begjære saadanne Oplysninger paa den An-
 holdtes Forlangende, og i det Tilfælde, hvor
 Politikonstabelen skulde vægre sig ved at gjøre
 det, vilde denne Tilspøining i Loven ikke paa-
 lægge ham nogen Forpligtelse dertil, og om-
 vendt maa man antage, at de Omkringstaaende
 i Reglen ville være villige til at give deres
 Vidnesbyrd til Fordeel for den Anholdte, og
 at de i høi Grad ville tilskyndes dertil netop
 ved en Retsfornægtelse af den paagjældende
 Politikonstabel. — Forslaget under Nr. 19 er blot
 en Redaktionsforandring, som gaaer ud paa at
 bringe Overensstemmelse mellem den hdre
 Form af §§ 14 og 15. — Forslagene under
 Nr. 20 og 21 staae i nær Forbindelse med
 hinanden. Ved anden Behandling vedtoges
 Endringsforslaget af Udvalgets Mindretal med
 39 Stemmer mod 32, altsaa med en Forskjel
 af kun 7 Stemmer, og dette har været en
 Opfordring, ialtsald for nogle Medlemmer af
 Udvalget, til paany at forelægge Forsamlingen
 til Besvarelse det Spørgsmaal, om vi ved denne
 Lov skulde afvige fra de almindelige Regler,
 som ellers gives angaaende saadanne Kontrakt-
 forhold, hvori Staten stiller sig. Skulde Thi-
 nget finde, at det vil fastholde den Beslutning,
 der blev vedtagen ved anden Behandling, og
 som jeg haaber man ikke idag vil gjøre til
 Gjenstand for nogen ny Diskussion, da den
 virkelig er bleven saa udtømmende forhandlet
 ved forrige Behandling — jeg vil i alt Fald
 for mit Vedkommende her afgive den bestemte
 Erklæring, at hvis man optager Diskussionen
 paany, vil jeg ikke kunne vise den samme Re-
 signation som sidst, men maa holde et meget
 langt Foredrag om denne Side af Sagen —
 og hvis altsaa Mindretallets Forslag ikke skulde
 blive vedtaget, saa er det i alt Fald uøben-
 digt, at vi vedtage Forslaget under Nr. 21,
 for at ikke dette Afsnit af § 17 skal komme til
 i Slutningen at sige noget Andet, end der er
 sagt i Begyndelsen. — Forslaget under Nr.